

[Bendix.]

da vi i sin tid gennemførte loven om de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser. Dette er et af midlerne til at forhindre, at for store procentdele af en årgang søger ind under den højere og den videregående uddannelse. At udvikle denne side af de 16-19-åriges uddannelser kunne være et meget vigtigt bidrag til en liberal styringsmekanisme.

Det er givet, at vi i denne sammenhæng må udbygge overbygningsuddannelser med erhvervsrigtige såvel oven på de erhvervsfaglige grunduddannelser som oven på de studieforberedende uddannelser inden for de 16-19-åriges uddannelsessystem. Der er intet til hinder for, at vi udvikler sådanne erhvervsforberedende uddannelser på toppen af HF, på toppen af gymnasieundervisningen.

Det er i denne forbindelse også vigtigt at nævne effektiviseringen af efteruddannelsen og omskolingsvirksomheden; en kortlægning og systematisering på dette område må også betragtes som et styringsinstrument i denne sammenhæng.

Jeg skal gøre nogle ganske få bemærkninger om adgangsbegrænsning. Der er det givetvis sådan efter vores bedømmelse, at vi må skride til adgangsbegrænsning i løbet af relativt kort tid. Efter at vi har fastlagt, hvilket behov vi vil tilgodese, efter at vi har fastlagt, hvilken kapacitet der skal til for at tilgodese dette behov, bliver vi utvivlsomt nødt til at skride til dette. Der vil jeg gerne sige, at vi mener, at i så fald skal en række forskellige elementer indgå i adgangsbegrænsningsmekanismen, både eksamen fra den afgivende institution, det resultat, som er opnået i de relevante fag, den erhvervs erfaring, man måtte have — stopprøver kan også komme ind i denne sammenhæng — hvorimod vi ikke ønsker, at eksamen ved den modtagende institution eller social status skal spille nogen rolle i forbindelse med adgangsbegrænsningen. Og vi ønsker ikke, at adgangsbegrænsningen skal indføres som en guillotine.

Det er klart, at ind i denne diskussion kommer også spørgsmålet om de økonomiske rammer, som jeg ikke når at gøre særlige bemærkninger om her, og der kommer også ind i denne diskussion om styringsinstrumentet den universitetsstyrelseslov, vi har, og det direktorat for de højere uddannelser, som synes at være under udvikling. Jeg ville

svært gerne høre ministeren fortælle, hvor langt man er nået i forbindelse med denne tanke, om det er noget, der er lige på trapperne, eller det er noget, der vil vare længere tid.

Sluttelig en bemærkning om universitetsstyrelsesloven, som jeg lige fik strejft. Det er efter vores bedømmelse åbenbart, at vi i løbet af relativt kort tid, og selv om styrelsesloven kun har virket i relativt kort tid, kommer til at tage den op til nok en revision, ikke for at kigge på brøker, men nok så meget for at kigge på kompetencen, der er lagt hos de forskellige organer.

Jeg vil gerne slutte mine betragtninger med at citere et ganske kort stykke fra en ganske interessant artikel om styringsproblematikken på Københavns universitet, som findes i det seneste nummer af Økonomi og Politik på side 359; der skrives her:

„Er en sådan overordnet styring“ — altså som vi her har diskuteret — „forenelig med autonomi for de enkelte uddannelsesinstitutioner? Såfremt institutionernes egne organer er i stand til at udøve deres virksomhed inden for rammer, som er forenelige med en total målsætning vedrørende uddannelsesområdet, kan den begrænsede autonomi med fordel bevares. Driver institutionerne derimod en politik, som er i modstrid med statsmagtens interesser, er det nærliggende at reducere institutionernes styrende organer til rene forvaltningsorganer.“

Ingolf Knudsen (CD):

Må jeg indledningsvis sige, at jeg synes, den redegørelse, undervisningsministeren har givet, er et udmærket og prisværdigt stykke arbejde. Redegørelsen er velafbalanceret i sine beskrivelser af faktiske forhold og trækker udmærkede paralleller ud i fremtiden.

Den er derfor sammen med denne debat et godt udgangspunkt for undervisningsudvalgets videre arbejde med problemerne, for det er givet, at undervisningsudvalget nu bliver nødt til at beskæftige sig alvorligt med problemerne omkring de videregående uddannelser. Det er uforståeligt, at man ikke tidligere har påbegyndt disse overvejelser; i så fald ville efter min mening meget af den forvirring, som præger de videregående uddannelser, være undgået.

Her er vi nemlig ved det fundamentale,